

ВЕЛИКА СРБИЈА

LA GRANDE SERBIE

БРОЈ 10 сант.

Директор А. ЈОВАНОВИЋ

БРОЈ 10 сант.

НАШИМ ХРАБРИМ РАТНИЦИМА

Свима је познато, колико је важна ствар знати стање противника свога у опште а нарочито знати стање, у којем се налази наш непријатељ за време рата тим пре, ако смо ми једна од зараћених страна.

У овом случају не остаје незапажана ни најмања ситница ни једна речница, која се често пута са свим безазлено упусти или из претеране наше услужности према сабеседнику или да просто задовољимо нечију радозност. Да ове редове напишемо у виду савета нашим храбрим ратницима нагнало нас је горко искуство стечено у првим нашим сукобима са Аустријанцима. Јер се одмах увидело да је њима била позната цела наша територија а нарочито важнији војнички објекти наши.

А није ни чудо кад се зна колико смо ми увек предусретљиви према сваком странцу а нарочито још ако се он представи као Србин или Југословен. Зар је један Србин у оваквим случајевима из прости наивности и по доброту својој постао несвесан издајник своје отаџбине, јер је открио

по неку ствар за коју туђин ни у ком случају не сме да зна. И овом приликом писац ових редова био је неколико пута сведок како се око неког нашег добродушног војника негде у споредној улици окупила читава гомила невојника и Нерба и испитује га на поквареном српском језику о стању и кретању наше војске. Иако може бити да се у тој гомилици може наћи и по неки рођак неког нашег војника из Нове Србије, али никако не треба сметнути с ума да се налазимо у једном месту где сваки други човек ако већ није оно сигурно има наклоности да буде чиј хоћете — само за паре. Овај савет могли би чути и примити и они свезналци, из чијих се разговора, вођених за чашом пива, може тачно сазнати не само број наше војске, него и њен распоред и имена команданата. Угледајмо се у томе на наше велике савезнике па ћемо се сачувати од многе погрешке; а што се тиче узајамног обавештавања о нашим рођацима, пријатељима и познаницима има за то другог начина и других места сем кафане.

КАКО ЈЕ У БУГАРСКОЈ

— Веродостојни искази једног војног бегунца —

На сам Ускре почели смо да добијамо по пола хлеба. Пуковник Генчев је то објашњавао војницима, говорећи да ће то да траје највише три месеца а по том ћемо после добијати по нео хлеб. То пола хлеба нам је била једина храна. С временом на време добијали смо по мало вруће воде, у којој је плувало по неко зрно пасуља; меса нисмо никако видели. У Бугарској је у почетку рата било доста намирница али је све то доцније покупила Немачка у замену за ратни материјал, који је дала Бугарској.

За тим смо заузели фронт код Петрича. У целој тој околини остало је врло мало света — сељака који су формално гладовали, јер им је војска све покупила. Имућнији су одавно побегли у Софију, а спротиља умире од глади. Дувана и цигар папира нисам у опште могао да видим. Стање у бугарској војсци је данас очајно.

Нема ни једног бугарског војни-

ка који верује да ће Бугари на крију победити.

Истини официри једнако држе говоре и храбре војнике, али војници само шапућу међу собом да је са Бугарском свршено. Једнако су нам говорили како је врло мало савезничке војске на македонском фронту; да Срба тамо нема и да се неки остаци српске војске налазе на Крфу. Ми смо знали да нас официри лажу јер смо о свему били тачно обавештени од грчких војника, са којима смо се сваки дан састајали. Они су нам казали да има савезничке војске врло много, да је дошло много српске војске и да још долази; да се српска војска жестоко храни да је врло добро обучена и свачим снабдевена, да Срби једва чекају да пођу на Бугаре и да ће их као лавови зубима давити.

Сушта је истина да се бугарски војници страшно боје српске војске, свакоме се бугарском војнику кожа јекне кад се спомене „бомбаџи“, а то значи српски војник. Него се тако

страшно боје француских војника. Нису Бугари ни сањали да је и француски војник у борби страшно храбар и да су тако страшни француски тонови. Француски тонови су задали страх и трепет Бугарима.

Бугарском се војнику више не ратује. Враг би га знао шта је, али се у бугарској војсци једнако говори да треба да се заврши рат да се иде кући. И официри бугарски једнако говоре војницима како је рат завршен и како ће се скоро ићи кући, али то нико не може да верује кад слуша сваки дан од грчких војника како се у Солун сваки дан довлачи војска и материјал.

Сви стрене од дана кад буду српске бомбаџије и француске топџије пошле напред и сви су готови да се предаду али не смеју јер се међу бугарском војском пронео глас да сваком бугарском војном бегунцу секу главу ако га Срби ухвате, а бацају у море, ако ухвате Французи. Ни ја нисам смео да се предам Французима. Кад сам побеглао из своје јединице ја сам пузио три часа и кад сам подигао главу и угледао француску стражу окренуо сам на траг и пузао још седам сати док сам наишао на грчку стражу којој сам се предао.

У Бугарској се војсци у последње време не престало шапуће како ће и Руси доћи у Солун и читави се цукови саремали да се предаду Русима. Многи бугарски војници са радозливу очекују долазак Руса у Солун.

Имам дубоко уверење да се Бугари не би ни тукли с Русима. Пред полазак у рат родитељи су заклели своју децу војнике, да ни једног метка не испале на Русе.

Нарочито је опао морал код бугарских војника од како су немачке пешачке и артиљер. јединице напустиле македонски фронт. Присуство Немаца прилично је утицало храбрећи бугарске војнике.

Француски су авијатичари направили силне покорне међу бугарским војницима. Ја сам после једног бомбардовања Петрича ишао по храну и видео много мртвих и много кућа порушених од француских бомби са аероплана.

Немачки официри у Бугарској шкандалозно се понашају. Чак и силовања врше. Македонци веле да ово чудо нису ни под Турцима доживели. Испред Срба ће Бугари да бегују као луди. Пушке им ништа не ваљају. Добили су неке старе руске пушке које не могу ни двадесет метака да избаце. Има нешто аустријске војске код Битоља и Ђевђелије, али ти су војници

ПРЕТПЛАТА ИЗНОСИ:
Месечно 3 франка тромесе: по 9 франка,
годишње 36 франка

ЦЕНА ОГЛАСИМА:
Ситни огласи 0-20 фран. од петитног реда, већи огласи по погодби. Новац се полаже државним комесаријатом и дипломатским заступништвима.

ЛИСТ ИЗЛАЗИ СВАКИ ДАН ПО ПОДНЕ
Пошту слати преко Краљ. Срп. Ген. Консулата у Солуну
РУКОПИСИ СЕ НЕ ВРАЋАЈУ
Стан редакције 29 rue Ptolomée 29 Salonique

Поједини бројеви се могу добити у Солуну код агенције „Друштво грчке штампе“ ул. Булароухону бр. 5, близу главне поште.

бедни и код сваког изазивају сажаљење.

Французи су бацали из аероплана цедуље, у којима се прети војсци бугарској. Те су цедуље улиле још већи страх.

У фебруару месецу ишао сам 20 дана на одсуство у Шовдив где има много Јермена. Ту сам нашао заробљене српске војнике и официре у страшној стању; по нео дан су на тешком раду, а храну никако и не добијају, војници су приморани да просе, али не смеју то да раде по бугарским и турским кућама, већ само по јерменским.

Заробљеника има мало, јер су Бугари потукли све српске заробљенике уз пут, а исто тако и оне, што су напали по болницама.

Кад сам дошао у Нипи дошао сам у додир са српским породицама и кад су се уверили, да сам и ја противник Бугара, онда су одрешили језик и причали ми шта су и како преживели. То би ме далеко одвело. Да вам на крају кажем само толико, да је уверење у повратак српске војске силно; свуда се шапуће:

„Наша ће деца скоро доћи!“

СРБИН, КАНАДСКИ ДОБРОВОЉАЦ

У броју од 8. марта донео је »Српски Дневник« који излази у Америци, један допис из Канаде. Једно место из дописа гласи:

»Спремало се, говорило и писало о нашем одласку и ми увек у — Канади! Седам месеци је, да већ стојим под канадском заставом и они су ми пролазили споро као вечност... Јуче је стигла званична наредба од владе из Отаве, да 20. марта будемо спремни за одлазак. 14 батаљона тога дана састају се у Монтреалу и заједнички одлазе на фронт... Дакле наш 51. батаљон одлази. Већ је недеља дана, да се спремамо. Од главе до пете дато нам је све ново: одјећа и обућа. Оружје, којим смо се до данас вежбали, одузето нам је. За фронт се дају друге брзометке... Сасвим дивне фигуре, модерне, а како ће нас служити у окршају — ускоро ћемо виђети...«

Сазнајемо, да извесни продајци продају »Велику Србију« по 15 лепта. Обраћамо пажњу читалачкој публици, да наш лист стаје само 10 лепта.

ИЗ СРБИЈЕ И СРПСКИХ КРАЈЕВА

Из Србије питају. — За Бојовића Тихомира, пешад. поручника пита Марија Бојовић, Београд, Таковска 24. Моли да јој се пише, Божиновића Павла из Крагујевца, пита Катарина Велизички, из Крагујевца, за Бродића Данила, пита Милена Брадић из Београда, душевна болница. Моли да јој се пише, за Брадића Радоја обвезника 19 пука, пита Црвени Крст у Анеси, за Вајса С. др. из Ниша, војног лекара, пита царишки биро, за Велизичког Димитријевића Михаила из Крагујевца, пита Катарина Велизички, за Весића Павла из Базаревца, пита Јелка Васић, за Весића Чедомира обвезника у занатлијској чети из Казаревца, пита Јелка Васић, за Врсаловића Драгишу инжењера из Београда пита Катарина Врсаловић, Светосавска 8, за Врсаловића Љубишу, желез. облајника, пита Катарина Врсаловић, Светосавска 8, за Вуковића Радоша, подофицира болничара, пита Бранка Вуковића, Београд, Курсулина 32, за Глишића Милана, окр. облајника пита Иреда из Београда. Сви су здрави и код куће су, за Димића Емилија, пита Никола Димић, Београд, Коларчева 8, за Димитријевића Милосава из Београда, пита Српски Црвени Крст у Женеви и тражи тачну адресу својих синова за које пита, за Драгутиновића Драгомира, рачуноспитача, пита Милева Драгутиновић Београд, Хилендарска 16, за Ђорђевића Николу К. п. поручника, пита Марија Бојовић, Београд, Таковска 24, за Ђорђевића Петра, пита Љубица Ђорђевић, Крагујевац, Хинденбург штрвце 36 Палилула, за Ђорђевића Стевана, чинов. желез. дирекције пита Драга Ђорђевић, Београд, Кондина 2, здрава је и моли за новац, за Ђукића Јована, рентијера, пита Мара Ђукић, Београд Макензијева 26, сви су здрави, за Живковића Шпиљку Миливоја, потпоручника апотекара, пита Вера Живковић, Београд, Краљев. Марка 20, за Живковића Драгољуба—Шпиљку, артиљеријског мајора, пита Вера Живковић Београд, Краљев. Марка 20, за Живковића Ђорђа—Шпиљку, пита Вера Живковић, Београд, Краљев. Марка 20, за Занковића Милана д-р, пита Јозефина Занковић, Боршнегасе 18 Беч, за Ивковића Ђуру из Пирота добровољца, пита Сава Ранчић, адв. Ри ди Лак 10 I Женева, за Илића Михаила, докторанда права, пита Перка Илић, Београд, Макензијева 36, за Јанковића Вучка, облајника у болници пита Даница Јанковић, Београд, Хилендарска 16, за Јекића Јована, шумара из Краљева, пита Мица Јекић из Краљева. Сви су здрави, за Јеремића Манојла, рез. пешад. капетана пита Стана Јеремић, Београд, баба Вишњина 46, за Јовановића Глигорија, команданта батаљона, пита Александар Јовановић ратни заробљеник бр. 6152, Нађмеђер, Угарска, за Јовановића Милоја, потпоручника, пита Војислав Јовановић, доц. универзитета 195 Дукене Гате Лондон С. В., за Јовановића Милутина са сином Милованом, пита Никола Пауновић, из Ку-

модража, за Јовановића Миодрата под школе пита Анђелина Матић, Београд, Милоша Великог улица број 65, за Каљевића Раденка, капетана, пита Олга Каљевић Београд, Иван-бегова 7, за Коматиновића Младена трг. из Београда, да пише његовима у Београду, који су сви здрави и да се јави са тачном адресом Срп. Црвеном Крсту у Женеви, за Катала Клода војника пита Јелена Клод из Београда Кнез Данилова 9, за Клајвермана Самсона доктора из Краљева пита гђица Најдић 29 В. д. де ла Свис Женева, за Кретића Властимира капетана из Књажевца пита Црвени Крст у Анеси, за Лазаревића Драгутина инжењера из Турије пита Комитет де призонне де гер у Анеси; за Малића Јована С. редова из Пирота пита Сава Т. Ранчић адвокат, за Маринковића Ђорђа члана главне контроле пита Драгића, Јелена, Ружица и Радмила Маринковић Београд Батољска 23, за Маринковића Чедомира чиновника народне Банке пита Драгића, Јелена, Ружица и Радмила Маринковић, Београд, Батољска 23, за Марјановића Димитрија арт. пуковника пита Тома Марјановић Београд, Господар Јованова 45, за Марјановића др. Николу чиновника пита Тома Марјановић Београд Господар Јованова 45, за Матића Павла пита Анђелина Матић из Београда Милоша Великог 65, жели да јој пише, за Милићевића Миодрата поручника да пише његовима који су у Београду здрави, да г. Миодрат јави тачну адресу његових, за Милићевића Павла подофицира пита Дана Божић и Ђура Београд Милутинова улица, за Милошевића Александра из Ваљева трг, пита Вукосава А. Милошевић из Ваљева, за Милића Лазара поручника пита Сава Т. Ранчић адв. у Женеви, за Митића Драгутина К. редова из Станичења пита Сава Т. Ранчић адв. у Женеви, за Митровића Живку подофицира пита Живка Митровић Баба Вишњина 13, за Михаиловића Бранислава механичара питају његови из Београда Которска 29., за Михаиловића Драгољуба капетана питају његови из Београда Которск улица 29.

Одговори из Србије. — Преко Српског друштва Црвеног Крста у Женеви стигли су ови одговори из Србије на питање разних лица:

Вражалића Јована, пешад. мајора извештава Смиљана Миљковићка, да се његова жена Лепосава јавила, да је здрава са децом и да се налази у Београду, код оца; да је исту одмах известила о здрављу њеног мужа и брата, Банковића Божу д-р, извештава Никола Миљковић и Срп. Црв. Крст у Женеви, да су му синови здрави и да је тражено извешће о фамилији у Пироту. Кад га Митановић добије саопштиће му. Бугарчић Светислав наредник. На питање именованог за Николу Бугарчића трг, из Краљева одговорено је да је Никола здраво и моли за извештај за сина и ујака, Рајић Вој. инжењерски потпоручник на питање упућено Антонију Рајићу исти одговара да су роди-

тели и две сестре здраво а такође сви у селу.

Терор у Србији. — „Новом Времени“ јављају из Букурешта: становништво је вишено беспрекидним претресијама и изолованошћу од света. Чак село са селом нема никакве везе. Страпце не пуштају у Србију у опште. Мисије Црвених Крстова неутралних земаља доведене су у такав положај да су морале потпуно напустити рад.

„Новоје Време“ од 26. III. има ову депешу из Турн Северина:

Аустроугарски војни суд у Г. Милановцу осудио је на смрт Живојина

Радовића и Милана Максимовића, од којих је први убио мотком 3 аустријска војника а други је секиром убио 3 аустријска војника бранећи своју покретност од пљачке.

У околини Темешвара аустријска је жандармерија ухватила и предала војном суду четника Стевана Недељковића, који је из арадске тамнице побегао у намери да се склони у Румунију. Уз пут до Темешвара он је побио више од 50 Аустријанаца и на много места прекинуо телеграф. Недељковић је на суду признао све што је учинио.

ПОРОБЉЕНО ТЕТОВО

Опис седмодневне владавине бугарске у Тетову —

(Од 23.—30. октобра прошле године)

Тетово је било оглашено за српско место и придато је било округу скопљанском, по доцније су Бугари и ово изменили и оставили, као што је и под српском управом било. Ради успостављања власти полицијских и општинских, дошао је из Скопља неки А. Златаров, главни секретар. За општинске часнике постављена су она лица, која су на томе месту остављена од наших власти и ако се неки од ових уласком Бугара у Тетово, нису појављивали никакво, као што је био случај са кметом Ејубом Ефендијом. Сви су ови грађани били именовани на депеши упућеној као поздрав министру унутрашњих дела у Софију и означени као: «свечки видни грађани, интелигентни хора и добри Блгарци». Дакле, људе, који су бежали од њих, који су их се отресали и проклињали их за зверства која су над њима починили и који са њима апсолутно гњечта заједничког нису имали и нису их хтели чути сматрајући их као своје поробитеље, како смо овде изнели, називали су: «добрим Блгарима». Нека им буде све тако добро и одано, као што су тетовци добри и одани Бугари, па им веће пронасти не треба.

Нису ништа могли гледати, што је српско и српско име и обележје по сила, а како је то све било, то су имали све и уништити, па су одма са тим уништавањем и отпочели. Наредили су да се одмах покупе све књиге и учебници српски, од ученика и по школама и то су све уништавали и спаљивали. На свакоме кораку, у свакој радњи, испољавали су огромну мржњу према Србину и српском имену. Један мали само пример. На столу у начелству окружном, нашли смо једну «Српску Граматику» за I. разред гимназије, на којој су на листовима њеним исписане биле бугарским језиком многе погрде, за Србе и српски народ. Нпр. унутра на корицама од ове граматике исписано је: «а мрека година — свиња помниш ли 1888 — 1913. г., сега шче запомиш и 915. г., којато шче те запиши в историјата и залича от карта». Ово је било исписано бугарским правописом.

У пљачки народа по селима бугарски војници и комите, утркивали су се са арнаутским качацама. У томе

у на Тетово.

су бугарски војници и комите толико претерали, да је то било много и за арнаутске качаке и ови су устали у одбрану једнога народа, са оружјем у руци, од побеснелих војника и комита бугарских. Оваквих је сукоба било више, а највећи су били код села: Жељина, Грунчина, Раотница, и др. где је и на једној и на другој страни доста жртава пало. Арнаути, у опште сви, не само да су се са оружјем бранили од пљачке војника и комита бугарских, већ су оружјем бранили узимање реквизиције за бугарску војску и за реквизицију апсолутно ништа нису хтели ни чути, ни дати, говорећи Бугарима: «па ви нам говорасте, да ће са бугарском војском доћи и турска војска и да ће ови крајеви бити под нашом управом, међутим, нигде турске војске нема, нити ви по овим крајевима уводите нашу власт већ своју; ми не олобравамо, да се по нашим селима узима шта на име реквизиције а тако исто забрањујемо и пљачкање по њима». Услед овога Арнаути не само, да су забрањивали реквизицију и пљачку по својим селима, они су, видећи, да турске војске нема, нити да из Албаније долази Есад Паша, отпочели листом напуштати Бугаре и са оружјем које су им ови били дали одлазили су својим кућама и са њим се одупирала пљачкама и реквизирању, од стране бугарских војника и комита. Веће казне за бугарске издајнике и варалице није требало до ове, да их њихови, за кратко време помагачи, увидевши њихово поштење, сада убијају оним оружјем које су им они прво у Скопљу, а потом у Тетову у изобиљу давали, да узимају све што је Србин и српским се именом називало. Овако наоружани Арнаути су се одметнули били од сваке бугарске власти и као њихови савезници и по датом им обећању, да ће ови крајеви бити њени — турски — нису се хтели покоравати бугарским општинским управама, које су Бугари постављали по арнаутским крајевима, већ су сами предузели управу својим селима, чувајући се од бугарских нападача и разбојника. Кад су Бугари били предузели напад на Гостивар, видели су, да са њима нема више оног броја Арнаута, колико их је било у напад

Царев курир.

Барон Шабанов Ростовски стигао је из Петрограда у Штокхолм. Говоре, да је се веома журио, да се што пре укрца на пароброд, који иде из Бергена у Њу-Кестл. Ради тога узео је засебан воз, који га је стао 7.500 франака.

Верује се, да барон носи веома важно саопштење упућено од цара британској влади.

Српско-Француско братство.

Наш велики пријатељ г. Цјерде ла Нике написао је у „Фигару“ одличан чланак о српско-француском братству, који овако завршава:

„Србија живи! Ја сам је срео на обалама Вардара. Видео сам је! Њене црне очи сјајале су гневом, њена су се уста осмеживала, а груди су јој се надимале од светог нестриљења!“

Кретање немачких трупа.

Према званичним извештајима са Балкана, немачке трупе, које су учествовале у експедицији против Србије сад се боре на западном фронту.

Швајцарска за српску сирочад.

Према обавештењима из Београда, тамошњи швајцарски посланик прикупио је 200 српских сирочића из разних места Србије и послао их у Лозану где ће се о њима старати Швајцар-

ско Друштво за помагање српске сирочади.

Поплаве у Македонији.

Комисија послата од грчке владе у Македонију, да процени штете од поплаве, телеграфисе да је равница вардарска од места Курфалије до Плати претворена у једно огромно језеро. Вода је на више места достигла жељ. пругу. Саобраћај између села овог предела врши се чамцима. Штете су огромне.

Аустро-мађари прописују ношњу

Званичне новине мађарске владе у Сарајеву објавиле су наредбу владе, којом се забрањује сељацима ношење шубаре. Овим се очевидно иде на уништење српске народне ношње.

Далматинске званичне новине саопштавају владину наредбу, да сви ђаци гимназија морају носити униформу са нарочитим капама, како би их полиција могла лакше контролисати.

Ако то што не помогне!

Гасно осветљење у Солуну.

Солунско друштво гасног осветљења известило је министарство саобраћаја, да ако влада не одобри повећање тарифе, оно ће бити принуђено да не даје више гасно осветљење.

Г. Ралис, министар саобраћаја проучиће ово питање и дати одмах одговор.

гара грчке су трупе морале да евакуишу тврђаву у року од два сата. Бугари су примично зашли у сереска округ. Изгледа да су све тврђаве с те стране које су Грци правили после рата 1913. з ради одбране од Бугара у бугарским рукама.

Париз, 14. маја.

На левој обали Мезе била је особито жива акција артиљерије у аределу Авокура и коте 304.

Стално бомбардовање других француских линија.

На десној обали Немци су у току по подне извршили снажан напад на француске ровове на ивицама утврђења Думона. Напад је потпуно одбијен са огромним губитцима по Немце ватром француске пешадије.

Француска артиљерија је растерала немачке трупе, које су хтеле продрети у Боа ди Шафур.

У Волеми је једна француска батерија изазвала екслозију једног депоа муниције код Шапелота (с. и. од Села).

Ничега значајнијег на осталом фронту.

Петроград, 14. маја

Званично се саопштава, да је у Месопотамији извршено потпуно спајање руских и енглеских трупа.

Рим, 14. маја.

Коминике генералштаба саопштава да је аустријска офанзива свуда одбијена. Талијанске трупе повратиле су више линија, које су биле евакуисале на фронту Трентина.

Лондон, 14. маја

Телеграфички из Њу-Јорка: Мексиканска влада упутила је ноту у Вашингтон тражећи последњи пут, да се трупе Сједињених Држава, чије присуство вређа достојанство и част Мексике повуку.

Букурешт, 14. маја.

Комитет федерације конзерватива и конзервативних демократа одобрио је држање Така Јонеску. Осим њега и многе друге угледне румунске личности вратиле су аустро-немачке ордене, као: Оланеско бив. председник сената, Кренећано бив. војни министар, Грећано бив. министар правде, Михаило Кантакузено бив. чувар држ. печата, Истрате председник академије и Ардетомо бив. министар. Политички комитет приредиће банкет Јонеску.

Рим, 11. маја.

Аустријанци, плашећи се предстојеће офанзиве руске на галицијском фронту, извршили су један трик и протурили у Русију удешене коминикее, како су услед рђавог времена обуставили офанзиву у Трентину.

Лондон, 14. маја.

Сер Едвард Греј побија у једном говору лажи и подметања немачког канцелара Бетмана Холвега, како је тобоже Енглеска одговорна за продужење рата. Греј истиче, да је томе једини разлог стално понављање Немачке, како је она однела победе и како су Савезници потучени. Први корак ка миру био би, кад би Немачка хтела признати право стање ствари. Херојско држање Француза на

Вердену, спасава не само Француску већ и све Савезнике.

Очајни напори Немаца пред Верденом скопчани су са огромним жртвама без икаквих резултата (заузето неколико метара терена) нагоне Немачку да се што пре закључи мир. Немци покушавају свим силама да придобију Вилсона да посредује за мир.

ПОШТА

Саопштења

Каплар пољ. марвене болнице Вардарске Дивизије Петар Кривокапић, тражи брата Ристу Кривокапића редова резервних трупа који је био распоређен у XVI. кадровском пуку 1. чета 1. бат. да му се јави, или ако би ко од његових другова што знао о њему, моли да га извести преко марвене болнице Вардар. Дивизије.

Тихомир И. Симић, болничар у руској болници у Солуну, тражи стрица Симу И. Симића трговца из Ђуприје, Миливоја Симића војника 10. пука Шумац. Див. и капетана Н. Симића у Шумац. Див., моли свакога, ко зна о њима да га извести на горњу адресу.

Милош Јовановић, каплар 1. чете 3. бат. XXII пука Вардар. Див. моли сваког оног који би знао штогод о његовом брату Петру Јовановићу, регруту рођ. 1896. год. из села Гајтана, срез Јабланички, окр. Врањски нека му јави.

Похитајте у

„Бар Мон Плезир“

Бар „МОН ПЛЕЗИР“ постао је рандеву српске војске. Зато обраћамо пажњу свима Србима да буду редовни посетиоци овога бара, који се препоручује

... као и њиховим најбољим француских и енглеских марака.

Од 4 часа по подне до 1 по поноћи услужују госте српске келнерице.

У бару „Мон Плезир“ слободно је певати, играти и забављати се.

Свакога јутра може се добити до ручак за 0'60 и 1 драхму.

Пажња, 11. о. м. око 8 час. увече при пењању у трамвај пред хотел „Олимпосом“ украден ми је портфељ, у коме је било: 930 франака у српском и грчком новцу, ослобођење од војске са мојом утиснутом фотографијом и сведочанство о свршеној Трг. Школи у Београду.

Молим, ако би коме дошли до руку моји документи, да ми их упути преко редакције „Вел. Србије.“

2-2

Милорад Марковић
свр. ђак Трг. Школе.

Браћа Тројан и Борђе Стојановић машиновођа С. Д. Ж. извештавају своје породице које су остале у Србији (Краљеву, Житковцу, Ђуприји или Београду) да су живи и здрави и да нам се јаве преко Железничке Инспекције, Солун. 1-3

РАЗНЕ ВЕСТИ

— Енглески министар унутр. дела г. Херберт Самуел изјавио је у Народном Либералном Клубу, да је у срцу Лондона откривена једна кафана, која је била рандеву Немаца и њихових присталица. У тој кафани вођени су англофобски разговори и она је могла постати опасан центар агитација. Све компромитоване личности у овој афери ухапшене су.

— У једном чланку против Бугара публикованом у „Рускоје Слово“ г. Погодин проф. универзитета вели на крају: „Нека нам Бугари не одговарају: Погрешка није наша, већ Фердинандова и извесних политичара. Народи, који трпе да се њихови добротвори издају немају права ни на каква апел ни обзир.“

— Цар је стигао у Одесу, где је извео реви трупа.

— Јерменски конгрес, који се држи у Петрограду изјавио је у једној резолуцији цару своју љубав и оданост руској ствари као и ствари свих држава Споразума додавши да Јермени из дна душе желе победу руских трупа, од које зависи судбина Јермена.

Исти телеграм послат је освајачу Ерзеруза, великом везу Николајевићу. Јерменски конгрес је исто тако изјавио захвалност г. Сазонову и осталим члановима руске владе на њиховом труду у корист решења јерменског питања.

— „Неа Елас“ саопштава, да се 10.000 Енглеза искрцавају свакодневно у Француској.

Последње вести

Солун, 14. маја.

Јуче је била јака борба између иатрала код Куце. Интензивна артиљеријска ватра трајала је целога дана.

Немачки авијатичари бомбардовали су прошле ноћи цилиндриску станицу. Ноћу између 12. и 13. маја француски авијатичари бомбардовали су неаријатељске позиције северно од Петрича.

Немци и Бугари заузели су тврђаву Рупел на Струми, која је бранила пролаз између Демир-Хисара и Сереза. По наредби Бу-

ПАЖЊА СРПСКОЈ ВОЈСЦИ

У Солуну је једина француска фирма чије је седиште у Паризу улица Лафајет бр. 126.

ОРОСДИ-БАК

Централа:

Улица Краља Ираклија бр. 5.

Филијали:

Улица Венизелос бр. 4 где се говори српски
улица Венизелос бр. 8,
и улица Игњатија број 14.

ПОСЕТИТЕ РАДЊУ „ОРОСДИ-БАК“

Препоручује:

Све врсте конфекционе робе.
Велики избор одела, шешира и т. д.

Разноврсно кућинско плаво и порцеланско посуђе.

Све по цени врло умереној и утврђеној.

Услуга брза и тачна.

Прима српски новац по дневној курсу.

Препоручује:

Своје велико стовариште најбољих вина и ликера.

Велики избор разних конзерви, бисквита, чоколада, теста, сајуна, масла и т. д.

Цеке су врло умерене и утврђене.

Прима поруџбине и набавља све артикле.

Услуга брза и тачна.

Униформе за официре и војнике

Официри и војници српске војске, не може друкчије бити, своје летње униформе мораћете правити код

АЛБЕРТА ЕРГАСА

бројача Њ. В. Краља Константина, у улици Пимиски бр. 16. Само се још у нашој радњи може правити елегантно, солидно и јефтино одело.

Велики избор мекинтоша

Говори се српски. 6-15

Велика Посластичарница

АЛМОЗНИНО

Улица Венизелос бр. 6. — Преко пута Тиринга

Најбоље и најкусније разне посластице увек свеже.

Велико стовариште разних чоколада и ликера

СЛАДОЛЕД и ЛЕДЕНА КАФА

Све по умереној и утврђеној цени, јефтиније него ма где.

Необично брза услуга. Прима на извршење све поруџбине.

Говори се и српски 6-15

Српска берберница

БРАЋО СРБИ!

Једина српска берберница у Солуну коју држи Србин и где се српски говори јесте берберница

Ђуре Поповића,

чији је дугогодишњи рад на страни и у месту довољна препорука.

У свакако
преко —
— пута
— хотел —
«ЕГИПТА»

Моли за посету

ЂУРА ПОПОВИЋ
берберин

14 15

Господо!

Препоручујемо Вам
да пушите
само

БАЛОНИКА

ЦИГАРЕТЕ

КАИРО — АЛЕКСАНДРИЈА — СОЛУН

РУЈА 20 циг. 1 див.

ПЕРФЕКЦИОН 24 « 1 «

БОГША 24 « 0-80

Специјалитети:

МИРОДАТО 24 циг.

ЛЕДИ 24 « са зл. писмом 0-65

« 24 са плута писмом

СПЕЦИЈАЛ 24 цигарета . . . 0-50

Дуван за луле. На продају свугде.

3-60

ПРЕПОРУЧУЈУ ВАМ СЕ

најбоље цигарете

„АТЛАС“

Ники дин 1 —, Елпис 0-80, Аристократ 0-65, Генедже 0-50, Македонски 0-35.

Продају се свугде

ФИЛИЈАЛ УЛИЦА ВЕНИЗЕЛОС 12.

4-15